

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., ve věci

žalobce: **J. Z.**
zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo nám. 449/3, Brno

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v nedoručení rozhodnutí o odvolání podaném žalobcem proti rozhodnutí Městského úřadu Blansko ze dne 20. 3. 2019, čj. MBK 15835/2019 DP 462/2018,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci, argumenty žalobce a žalovaného

1. Žalobce v žalobě doručené soudu 6. 4. 2020 uvedl, že proti rozhodnutí Městského úřadu Blansko, odboru vnitřních věcí (dále jen „městský úřad“), ze dne 20. 3. 2019, čj. MBK 15835/2019 DP 462/2018, kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku, podal dne

24. 3. 2019 odvolání. Ve věci bylo pravděpodobně vydáno rozhodnutí, což zjistil dne 11. 3. 2020 z výpisu z karty řidiče, z něhož vyplynulo, že ke dni 3. 6. 2019 má v bodovém hodnocení řidiče evidováno 7 bodů.

2. Žalobci dle jeho tvrzení žádné rozhodnutí o odvolání nebylo doručeno, přičemž výslovně uvedl, že žádné rozhodnutí oproti podpisu a předložení svého občanského průkazu č. X nepřevzal a nebylo mu doručeno ani fikcí. V žalobě navrhl, aby žalovanému byla uložena povinnost rozhodnutí žalobci doručit, popřípadě aby bylo určeno, že se jedná o nezákonný zásah.
3. Žalovaný uvedl, že o odvolání žalobce vydal rozhodnutí, které dne 15. 5. 2019 odeslal žalobci do datové schránky, kterou si dne 17. 5. 2019 zneprístupnil a rozhodnutí se tak stalo nedoručitelným. Následně žalovaný zaslal rozhodnutí žalobci na adresu trvalého pobytu (N. U V. 47, B.), přičemž se mu nevrátila doručenka. Dne 10. 9. 2019 obdržel od České pošty oznámení o výsledku reklamace zásilky s potvrzením o převzetí zásilky žalobcem dne 3. 6. 2019. Žalobce při převzetí předložil občanský průkaz č. X. Nový občanský průkaz, jehož číslo uvádí v žalobě, mu byl dle žalovaného vydán až po převzetí zásilky. Vzhledem k uvedenému navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

II. Ústní jednání

4. Dne 7. 10. 2020 se konalo ústního jednání, kterého se zúčastnil pouze žalobce. Jeho advokát i žalovaný se z jednání omluvili, souhlasili s projednáním věci v jejich nepřítomnosti. Žalobce setrval na svých dosavadních návrzích.

III. Posouzení věci soudem

5. Žalobce se domáhá ochrany proti zásahu, který má dle jeho tvrzení trvalý povahu. Soud ověřil, že žaloba je přípustná a způsobilá k projednání. Aby se žalobce úspěšně domohl ochrany před nezákonným zásahem ze strany veřejné správy, muselo by dojít ke kumulativnímu naplnění několika podmínek. Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka); srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, čj. 2 Aps 1/2005-65
6. Soud měl jako podklad pro posouzení věci k dispozici správní spis dokumentující přestupkové řízení vedené proti žalobci, v němž bylo vydáno výše citované rozhodnutí městského úřadu, a měl k dispozici i správní spis žalovaného dokumentující odvolací řízení. Ve věci si soud dále vyžádal od Ministerstva vnitra poskytnutí údajů ze systému evidence občanských průkazů, které bylo účastníkům zasláno k vyjádření (čehož však nevyužili) a bylo rekapitulováno i během ústního jednání.
7. Na základě správního spisu soud ověřil pravdivost tvrzení žalovaného, která uvedl v rámci svého vyjádření k žalobě. Ve spise se nachází výpis z registru obyvatel ze dne 15. 5. 2019, z něhož je zřejmé, že žalobce měl ke dni odeslání rozhodnutí o odvolání zřízenou datovou schránku. Dále je ve spise založena elektronická doručenka, ze které je zřejmé, že dne 17. 5. 2019 žalobce datovou schránku zpětně (tj. po dodání zprávy) zneprístupnil, čímž se datová zpráva stala nedoručitelnou. Tomu odpovídá i založená systémová zpráva

Informačního systému datových schránek. Z dalšího výpisu z registru obyvatel ze dne 20. 5. 2019 je zřejmé, že žalobce k tomuto dni disponoval identifikačním dokladem číslo X. Z oznámení o výsledku reklamace poštovní zásilky je zřejmé, že předmětná zásilka byla dodána dne 3. 6. 2019 a příjemcem byl žalobce. Na potvrzení o převzetí zásilky je uvedeno datum převzetí 3. 6. 2019, je tam čitelné číslo předloženého dokladu X a jeden z podpisů je čitelný jako podpis jména „Z.“. Z druhopisu dodejky vyplývá, že zásilka byla uložena na poště dne 22. 5. 2019.

8. Z odpovědi Ministerstva vnitra ze dne 12. 8. 2020 soud zjistil, že žalobce nahlásil ztrátu občanského průkazu č. X dne 22. 5. 2019 a nový občanský průkaz č. X převzal dne 29. 5. 2019.
9. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná na základě níže uvedeného.
10. Především soud nemohl dospět k závěru o nezákonnosti postupu ze strany žalovaného. Z výše uvedených listin vyplývá, že žalovaný rozhodnutí o odvolání doručoval nejprve do aktivní datové schránky žalobce a po obdržení informace o jejím zneprístupnění (resp. oznámení o nedoručitelnosti zprávy) doručoval žalobci na adresu jeho trvalého pobytu. Poté, co se žalovanému nevrátila doručenka, reklamoval dodání zásilky u České pošty. Ta reklamaci vyřídila jako nedůvodnou a uvedla, že dne 3. 6. 2019 došlo k převzetí zásilky žalobcem. Na vyřízení reklamace se nachází razítko, datum vyřízení i podpis konkrétního zaměstnance České pošty, obdobně tomu je na druhopisu dodejky a potvrzení o převzetí zásilky. Tyto písemnosti nevzbuzují žádné důvodné pochybnosti o doručení zásilky. Soud má tedy za to, že žalovaný neměl k dispozici žádnou indicii o tom, že by se mohl dopustit nezákonnosti, právě naopak v souladu se všemi opatřenými informacemi považoval rozhodnutí o odvolání za řádně doručené, resp. pravomocné. Za takové situace dle soudu nelze uvažovat o existenci nezákonného zásahu.
11. Soud však žalobu považoval za nedůvodnou i s ohledem nadále uvedené skutečnosti. Za primární však nadále považuje neexistenci nezákonného zásahu ze strany žalobce.
12. V řízení bylo prokázáno, že žalobce nahlásil ztrátu svého původního občanského průkazu dne 22. 5. 2019. Tento den se shoduje se dnem, kdy byla doručovaná zásilka uložena na poště a připravena k vyzvednutí. Od tohoto dne tedy plynula desetidenní lhůta pro doručení rozhodnutí prostřednictvím tzv. fikce doručení, přičemž její konec připadl z důvodu víkendu na pondělí dne 3. 6. 2019. V řízení bylo rovněž prokázáno, že dne 3. 6. 2019 došlo k vyzvednutí této zásilky a to osobou, která disponovala původním občanským průkazem žalobce a která se podepsala jménem „Z.“.
13. Přestože žalobce výslovně při jednání odmítl, že by uvedenou listinu podepsal (a podpis je skutečně odlišný od podpisového vzoru uvedeného na občanském průkazu žalobce, popř. od podpisů obsažených ve správním spise), soud jeho tvrzení neuvěřil. Okolnosti nynější věci soud vedou k závěru, že „ztráta“ občanského průkazu a vyzvednutí zásilky „neznámou“ osobou je součástí obstrukční procesní strategie žalobce. Žalobce totiž již při doručování do datové schránky postupoval poměrně nestandardně. Svou datovou schránku zneprístupnil, k tomu však přistoupil až v době, kdy datová zpráva byla do jeho datové schránky dodána (o čemž žalobce objektivně mohl vědět). K nahlášení ztráty občanského průkazu došlo za obdobných okolností, jelikož ztrátu nahlásil v den, kdy došlo k uložení předmětné zásilky na poštu (o tomto žalobce opět mohl vědět). K vyzvednutí zásilky navíc došlo v poslední den lhůty, po níž by došlo k fikci doručení.

14. Soud tedy variantu skutkového děje předestřenou žalobcem považuje nepřijatelnou. Výše uvedené (znepřístupnění datové schránky po dodání datové zprávy) v soudu vzbudilo pochybnosti, že je nevyvrátil ani nápadně odlišný podpis na potvrzení o převzetí zásilky, naopak. Soud tedy neuvěřil variantě, že by občanský průkaz nalezla od žalobce odlišná osoba, nicméně pravděpodobně obdobné podoby jako žalobce, která by se proto vydala na poštu (shodou náhod v poslední den lhůty k vyzvednutí zásilky) motivována tím, že na nalezený občanský průkaz osoby ve věku (tehdy) 28 let vyzvedne na poště finanční hotovost, popř. jiné cennosti či významné dokumenty.
15. Soudu v tomto řízení nepřísluší jakkoliv hodnotit meritum předmětného rozhodnutí o přestupku (resp. rozhodnutí o odvolání ve věci tohoto přestupku). Nad rámec však z hlediska úplnosti nelze nepodotknout, že skutečnosti uvedené v rozhodnutí žalovaného dokreslují závěry soudu. (v řízení o přestupku se žalobce bránil tím, že nebyl řidič, ale pouze se venku procházel, když s jeho vozem přijela osoba, které vozidlo půjčil, a z auta utekla z důvodu akutních zdravotních problémů; naproti tomu zasahující policisté vypověděli, že vozidlo nejprve nechtělo na výstrahu zastavit a následně po zastavení (cca 10 – 30 metrů za zastaveným vozidlem) ztotožnili osobu, která z vozidla vystoupila a kterou nespustili z očí.

IV. Náklady řízení

16. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle úspěchu ve věci (srov. § 60 odst. 1 soudního řádu správního). Žalobce neměl ve věci úspěch, tudíž nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, nicméně mu nevznikly náklady řízení přesahující jeho běžnou administrativní činnost, tudíž mu jejich náhrada nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 7. října 2020

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu